

Sygn. akt IV RC 22/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Wioleta Szreider

Protokolant: Michalina Czyrson

po rozpoznaniu w dniu 30.09.2015 roku w Gdańsku na rozprawie

sprawy:

***z powództwa M. K. i A. K.
przeciwko J. K.***

o alimenty

I. zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powoda M. K. ur. (...) alimenty w kwocie po 800 zł (osiemset złotych 00/100) miesięczne, płatne z góry do 15-ego każdego miesiąca za okres od dnia 10 sierpnia 2012 roku do dnia 30 września 2014 roku,

II. oddala powództwo M. K. w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powódki A. K. ur. (...) alimenty w kwocie po 900 zł (dziewięćset złotych 00/100) miesięczne, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca do rąk powódki, poczynszy od dnia 22 maja 2015 roku;

IV. oddala powództwo A. K. w pozostałym zakresie;

V. wyrokowi w punkcie I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

VI. zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powodów M. K. i A. K. solidarnie kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VII. nakazuje pobrać od pozwanego J. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku kwotę 480 zł (czteryście osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem części kosztów procesu,

VIII. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami procesu w pozostałym zakresie;

na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IV RC 22/13

UZASADNIENIE

Powód M. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. K. alimentów w kwocie 2.000 zł miesięcznie poczynszy od dnia 1 lipca 2012 roku. Nadto domagał się udzielenia zabezpieczenia na czas trwania postępowania w kwocie po 2.000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany jest jego ojcem. Nie łoży na jego utrzymanie. Cały ciężar utrzymania powoda i jego siostry spadł na matkę. M. K. chciałby dalej się uczyć i podjął w tym celu studia na Politechnice G. na Wydziale O.. Dodatkowo w okresie wakacyjnym podejmuje prace dorywcze.

dowód : pozew k. 2

Pozwany J. K. nie złożył odpowiedzi na pozew.

W piśmie procesowym z dnia 12 listopada 2013 roku uznał powództwo do kwoty 500 zł m-cznie, w pozostałym zakresie wniósł natomiast o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że kwota 500 zł miesięcznie płatna do rąk powoda jest adekwatna do jego potrzeb oraz możliwości zarobkowych pozwanego. J. K. prowadzi działalność gospodarczą jako architekt wnętrz. Jego miesięczne zarobki w niektórych miesiącach nie przekraczają nawet kwoty 2.000 zł. Pozwany nie posiada mieszkania. Wynajmuje lokal. Nie jest właścicielem pojazdu marki M. (...). Nie użytkuje także samochodu marki F. (...). Jego właścicielem jest przedsiębiorstwo (...). Pozwany przyznał, że posiada motocykl marki (...), jest on jednak stary i służy mu do komunikacji jedynie w miesiącach letnich. J. K. swoje miesięczne wydatki oszacował na 3.020 zł, gdzie opłaty za rachunki wynoszą 350 zł, wynajem mieszkania 1.500 zł, opłata za prowadzenie księgowości przedsiębiorstwa 150 zł oraz wydatki na utrzymanie własne 600 zł miesięcznie.

pismo procesowe pozwanego z dnia 12 listopada 2013 roku k. 103 – 109

Postanowieniem z dnia 16.08.12r. Sąd oddalił wniosek powoda o udzielnie zabezpieczenia . Postanowieniem z 28.12.2012r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda na to postanowienie. Następnie postanowieniem z dnia 26 listopada 2013 roku Sąd udzielił zabezpieczenia i zobowiązał pozwanego do łożenia tytułem alimentów na rzecz powoda M. K. kwotę po 700 zł miesięcznie płatnych z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk powoda począwszy od dnia 8 października 2013 roku. Oddalił wniosek o zabezpieczenie w pozostałym zakresie. Postanowieniem z 04.03.2015r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenia stron na powyższe postanowienie.

postanowienia k. 8-9, 45-47, 154, 185-187, 739-744

W sprawie o sygn. akt IV RC 1120/13 toczącej się przed tutejszym Sądem A. K. wniosła o zasądzenie od J. K. alimentów w kwocie 2.000 zł, począwszy od dnia 4 lipca 2012 roku oraz udzielenia zabezpieczenia przez czas trwania postępowania w kwocie po 2.000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany jest jej ojcem. W toku postępowania rozwodowego toczącego się przed Sądem Okręgowym w Gdańsku, Sąd zabezpieczył roszczenia alimentacyjne na powódkę, wówczas małoletnią, do kwoty 1.200 zł. Są one egzekwowane za pośrednictwem Komornika sądowego. Ostatecznie postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku zmieniono postanowienie SO i zabezpieczano alimenty na powódkę po 1.000 zł miesięcznie. Powódka uczyła się w III klasie liceum o profilu artystycznym. C. na nietolerancję laktozy. Mieszkała wspólnie z matką i bratem w mieszkaniu o powierzchni 47,5 m², które było zadłużone. Miesięczny koszt utrzymania powódka oszacowała na kwotę 3.634 zł. Wskazała, że pozwany z kolei pracuje w zawodzie architekta i osiąga miesięczny dochód w kwocie od 12.000 zł do 14.000 zł.

pozew k. 297 – 299

Postanowieniem z 11.10.2013r. Sąd oddalił wniosek powódki o udzielnie zabezpieczenia. Postanowieniem z 12.06.2014r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powódki na powyższe postanowienie.

postanowienie k. 324-326, 511-514

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w części, tj. co do kwoty 1.500 zł oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że jego standard życia kształtuje się na średnim poziomie. Zmuszony jest wynajmować mieszkanie i ponosi z tego tytułu miesięcznie koszt 1.500 zł. Jego zarobki natomiast kształtują się na poziomie 4.000 zł. Koszty prowadzenia działalności gospodarczej to z kolei kwota około 2.000 zł miesięcznie. W ocenie pozwanego standard życia powódki nie przystaje do jego możliwości zarobkowych i przekracza jej usprawiedliwione potrzeby. Zdaniem pozwanego do 2011 roku koszt utrzymania powódki opiewał na kwotę 710 zł. W jego ocenie niezrozumiałym jest tak znaczący wzrost wydatków na przestrzeni dwóch lat.

odpowiedź na pozew k. 459 – 464

W piśmie procesowym z dnia 9 czerwca 2015 roku pozwany zmodyfikował swoje stanowisko i uznał powództwo względem M. K. do kwoty 400 zł, a co do A. K. do 500 zł miesięcznie.

pismo procesowe z dnia 9 czerwca 2015 roku k. 785

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2014 roku sprawy o sygnaturach akt: IV RC 1120/13 i IV RC 22/13 połączono do wspólnego rozpoznania.

postanowienie z dnia 30 lipca 2014 roku k. 556

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. urodzony w dniu (...) oraz A. K. urodzona w dniu (...) są dziećmi J. K. oraz M. K. (2).

dowód : akt urodzenia powoda k. 3, 142, akt urodzenia powódki k. 321

M. K. oraz A. K. mieszkają z matką M. K. (2). Zajmują oni wspólnie lokal mieszkalny, którego powodowie są współwłaścicielami. M. K. oraz A. K. posiadają okresowo zaległość z tytułu opłat za użytkowanie tego lokalu w spółdzielni mieszkaniowej. Miesięcznie wysokość opłat względem spółdzielni wynosi około 450 zł, energia 260 zł co 2 miesiące, gaz 230 zł co 2 miesiące, a nadto internet, tv. W związku z powyższym na każdego z domowników przypada po około 250 zł wydatków z tytułu opłat czynszowych za mieszkanie łącznie z mediami. Koszty wyżywienia M. K. oraz A. K. wynoszą miesięcznie po około 500 zł na każde z nich.

dowód : zawiadomienia o wysokości opłat, wezwania i rachunki dot. czynszu k.22-31,87,236-237,240-241,272,452-453,544-547,623,726,824-826, opłaty i wezwania dot. mediów k. 239,242,262-269,273,454,539-543,624 , zeznania M. K. (2) k. 599 – 601,

W roku akademickim 2012/2013 M. K. podjął studia stacjonarne na Wydziale O. P. na kierunku energetyka, po ukończeniu szkoły średniej. Nie ukończył pierwszego roku studiów. Ponownie podjął edukację w roku akademickim 2013/2014 w trybie stacjonarnym na Wydziale Studiów (...) na kierunku pedagogika w (...) Szkole Wyższej w G.. Miesięczny koszt studiów opiewał na kwotę 390 zł miesięcznie. Nauki tej również nie ukończył. W roku akademickim 2013/2014 był także słuchaczem w (...) Szkole (...) w G. na kierunku technik informatyk. W roku akademickim 2014/2015 podjął studia na A.w G. na Wydziale (...) kierunku turystyka i rekreacja w trybie stacjonarnym i naukę tę kontynuuje. M. K. nie pracuje na stałe. Pozostaje na utrzymaniu matki. Utrzymuje się także z prac dorywczych. W czerwcu 2012 roku podjął pracę sezonową za wynagrodzeniem 1.000 zł brutto. Jest zdrowy. Jest właścicielem samochodu marki Ł. (...) rocznik 2000, który otrzymał w spadku po dziadku. Posiada też skuter. Miesięczny koszt zakupu odzieży i obuwia dla M. K. wynosi ok.200 zł, sprzętu sportowego 70 zł, środków czystości 100 zł, rozrywki 50 zł, biletu komunikacji miejskiej 100 zł, koszty związane z nauką to 40 zł oraz leki łącznie z wizytami lekarskimi 50 zł. Okresowo powód leczy się u stomatologa.

dowód : decyzja o przyjęciu na studia k. 4 – 6, umowa zlecenia nr 06/06/2012 k. 16, rachunek 06/06/2012 k. 17, zaświadczenie z dnia 8 listopada 2013 roku k. 98, zaświadczenie (...) k. 129, wezwanie do zapłaty z dnia 15 stycznia 2014 roku k. 235, , decyzja o przyjęciu na studia k. 622, 827, zaświadczenie od stomatologa k. 238, zeznania powoda k.40,151-152, 831 -832, zeznania M. K. (2) k. 600 - 601

A. K. jest studentką (...) G. na Wydziale (...), na kierunku H. w trybie dziennym. Naukę podjęła po liceum. Zdarzało się, że powódka podejmowała sporadycznie prace dorywcze, np. sprzątając, zarabiała w ten sposób np. 50 zł. Zajęcia na uczelni powódka ma do 16-18.00, z przerwami. W sprawie o rozwód wytoczonej z powództwa M. K. (2) Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 8 marca 2013 roku w sprawie o sygn. akt II C 3843/12, a następnie Sąd Apelacyjny w Gdańsku postanowieniem z dnia 24 maja 2013 roku w sprawie o sygn. akt I Acz 616/13 udzielił zabezpieczenia i zobowiązał J. K. dołożenia na rzecz córki kwoty po 1.000 zł miesięcznie tytułem roszczeń alimentacyjnych. Alimenty te są egzekwowane przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku D. R..

Koszty zakupu ubrań i obuwia dla A. K. wynoszą miesięcznie około 200 zł, środki czystości 100 zł, rozrywka 100 zł, sport 40 zł, zajęcia dodatkowe 64 zł, kieszonkowe 100 zł, telefon komórkowy 60 zł, wydatki i przybory szkolne 60 zł, bilet miesięczny 39,20 zł, leki 100 zł, wakacje letnie 60 zł, ferie zimowe 30 zł, dodatkowo fryzjer, okulary. Powódka uprawia rollerderby. Obecnie jest pod opieką ortodonty.

dowód : faktury k. 391-394, 396-405, , postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 24 maja 2013 roku k. 300 – 306, informacja komornika w sprawie egzekucyjnej k.88, 319, 361-362,476-477,569,793,798-799, zaświadczenie LO k. 373, zaświadczenie o studiach k. 544, 828, zaświadczenie od stomatologa k. 374, zeznania powódki k. 830 – 831, zeznania M. K. (2) k. 600 - 601

Matka powodów M. K. (2) prowadzi działalność gospodarczą, jako architekt wnętrz. W okresie od maja do października 2012 roku nie uzyskiwała z tego tytułu dochodu. Wygenerowała natomiast stratę w kwocie 29.593,42 zł. W 2013 roku uzyskała przychód w kwocie 99.979,07 zł, przy kosztach 105.356,65 zł. Do kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przez M. K. (2) wlicza się rata leasingowa w kwocie 1.600 zł miesięcznie oraz koszt zakupu materiałów papierniczych i literatury, co łącznie daje 3.000 zł. Przedmiotem umowy leasingu był samochód marki F. (...). Po zakończeniu okresu leasingowania M. K. (2) sprzedała go celem pokrycia wygenerowanych długów. Mieszka z dziećmi i prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. W 2011r. , gdy rodzina mieszkała jeszcze razem, a matce powodów w prowadzeniu działalności pomagał mąż M. K. (2) wykazała dochód 34.030,08 zł. Matce powodów od czasu rozstania ich rodziców okresowo pieniądze na bieżące potrzeby rodziny przekazuje matka M. K. (2).

dowód : zaświadczenie k. 19, zaświadczenie z dnia 28 listopada 2012 roku k. 117, podsumowanie księgi za okres styczeń-październik 2012 roku k. 119, zeznania powoda k. 40, podsumowanie księgi za okres od stycznia do grudnia 2013 roku k. 369,PIT za 2011r. k. 110-114, PIT za 2012r. k. 580, przelewy od M. N. k. 406-424, zeznania M. K. (2) k. 600 - 601

J. K. posiada wykształcenie wyższe. Jest z zawodu architektem. Prowadzi własną działalność gospodarczą od 10 marca 2012 roku. Pozwany mieszkał w W.. Współpracował m. in. z D. G., gdzie był zatrudniony na stanowisku architekta. Osiągał z tego tytułu dochód rzędu 4.000-5.000 zł m-cznie . Był m.in. głównym architektem projektu (...) w W.. J. K. zamieszkiwał okresowo wspólnie ze swoją konkubiną K. B.. Użytkuje samochód osobowy marki M. (...). Korzystanie z w/w pojazdu odbywa się na podstawie umowy leasingu zawartej z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Rata leasingowa wynosił ok. 2000zł m-cznie . Pozwany posiadał także motor marki (...), który sprzedał za kwotę około 38.000 zł w toku postępowania. Pozwany często wyjeżdża za granicę, jak wyjaśnił są to wyjazdy kilkudniowe, zazwyczaj sponsorowane przez potencjalnych kontrahentów w ramach jego działalności. Obecnie pozwany nie współpracuje z dotychczasowymi kontrahentami, jak wskazał kontrahenci byli wzywani , jako świadkowie w toczących się sprawach z udziałem stron i zniechęciło to ich do dalszej współpracy z pozwanym. Obecnie pozwany przeniósł się w okolice R. z uwagi na oferowaną tam pracę. Miesięcznie koszt wynajmu wynosi 980 zł wraz z opłatami oraz wydatki własne 600 zł. Pozwany osiąga miesięczny dochód w kwocie ok. 3.500 zł. Spłaca 3 kredyty bankowe, których łączne raty kredytowe

wynoszą 1.290 zł. Posiada także zadłużenie względem Z. na kwotę 15.000 zł. Pozwany został pozwany przez byłą żonę o zapłatę z tytułu rozliczeń w ramach wcześniej prowadzonej działalności przez w/w .

Pozwany wskazał, iż przed rozwodem dochody rodziny nie były wysokie, a starczało na życie. Pozwany zakwestionował wysokość kosztów utrzymania wskazywanych przez powodów.

W 2011 roku J. K. osiągnął dochód w kwocie 34.030,08 zł. W 2012 roku natomiast wygenerował stratę na kwotę 4.451,84 zł, przy przychodzie w wysokości 24.160,76 zł. W 2013 roku wykazał stratę w kwocie 1.168,55 zł, przy przychodzie w kwocie 65.847,83 zł. W 2014 roku wykazał stratę w kwocie 13.949,11 zł, przy przychodzie 110.710,48 zł. J. K. przekazuje synowi miesięcznie 500 zł na jego utrzymanie. Nadto środki na utrzymanie córki są egzekwowane przez komornika sądowego. J. K. pokrywał wcześniej część opłat mieszkaniowych za lokal powodów.

dowód : wydruk z (...) k. 80,243,307-311, informacja o firmie pozwanego k. 81-86, 143-149, informacja o stanie zaległości w sprawie egzekucyjnej k. 88, deklaracja podatkowa za 2012 rok k. 122 – 126, przelewy k. 133 – 141, wezwanie do zapłaty k. 87, zeznania świadka P. J. k. 221-222,556 , zeznania świadka D. G. k. 684-685, zeznania świadka K. B. k. 772-775, pismo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. k. 284 – 285(519-520), deklaracja podatkowa pozwanego za 2013 rok k. 466-470, deklaracja podatkowa za 2014 rok k. 789 – 791, wydruki z portali społecznościowych k. 548-552,802-817, zdjęcia 660-662, akta IIC 3843/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku k. 618-622,644-664.668-682,784,791, zeznania pozwanego k. 832 - 834

Z informacji uzyskanej z Powiatowego Urzędu Pracy w G., G. i R. wynika , że Urzędy dysponowały ofertami pracy dla osób z prawem jazdy kat. B, wykształceniem średnim, osób bez kwalifikacji zawodowych z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie od 1.600 zł do średnio 3000-4000 zł. Nie posiada natomiast ofert pracy w zawodzie architekta oraz architekta wnętrz.

dowód : pismo z Powiatowego Urzędu Pracy w G. k. 203,824, pismo z Powiatowego Urzędu Pracy w G. k. 204, pismo Powiatowego Urzędu Pracy w R. k. 843

W dniu 3 lipca 2014 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II C 3843/12 orzekł rozwód J. K. i M. K. (2) z wyłącznej winy pozwanego. W/w orzeczenie zostało zmienione wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 kwietnia 2015 roku, którym Sąd Apelacyjny orzekł także alimenty na rzecz M. K. (2) na kwotę 900 zł miesięcznie.

dowód : zeznania pozwanego k. 832-834, akta IIC 3843/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku k. 618-622,644-664.668-682,784,791/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, w tym dokumenty prywatne przedłożone przez strony, które miały zaświadczać ich sytuację finansową i majątkową, w tym deklaracje podatkowe, faktury za zakup przedmiotów bieżącego użytku. Nadto Sąd posiłkował się aktami sprawy rozwodowej pozwanego i matki powodów toczącej się przed Sądem Okręgowym w Gdańsku pod sygn. akt II C 3843/12, a następnie przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku. W oparciu o nie Sąd ustalił przede wszystkim możliwości zarobkowe pozwanego zważając, iż na mocy wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 kwietnia 2015 roku został on obciążony obowiązkiem alimentacyjnym względem byłej żony M. K. (2).

Zdaniem Sądu zarówno dokumenty urzędowe, jak i prywatne zgromadzone w aktach były w pełni wiarygodne, albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione i w zakresie ich kompetencji zawodowych. Nadto żadna ze stron w toku postępowania nie kwestionowała ich wiarygodności. W związku z powyższym w ocenie Sądu nie zaszyły okoliczności, które nasuwałyby wątpliwość Sądu co do ich autentyczności.

Sąd także poczynił ustalenia w niniejszej sprawie w oparciu o osobowy materiał dowodowy w postaci zeznań świadków oraz stron procesowych.

Świadek A. J. odmówił składania zeznań, zgodnie z uprawnieniami. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania P. J., aczkolwiek ich moc dowodowa była ograniczona. Świadek nie był zorientowany w sytuacji majątkowej pozwanego. Nie posiadał wiedzy na temat stanu jego majątku ruchomego i nieruchomego. Wiedział jedynie, iż pozwany porusza się białym samochodem marki M..

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania D. G.. Świadek współpracował z pozwanym w zakresie jego działalności gospodarczej. Przedstawił jaki dochód z tego tytułu osiąga J. K. oraz na czym ta współpraca polega. Nie był natomiast zorientowany ani w sytuacji osobistej ani finansowej pozwanego. Posiadał jedynie wiedzę odnośnie samochodu jakim się on porusza. W ocenie Sądu zeznania rzeczowego świadka polegały na prawdzie, gdyż nie miał on podstaw do składania zeznań niezgodnych z prawdą, a nadto były one logiczne i spójne wewnętrznie. Mając powyższe na uwadze, Sąd uwzględnił je przy rekonstrukcji stanu faktycznego.

Sąd dał co do zasady wiarę również zeznaniom M. K. (2). Nie mniej jednak w oparciu o zasady doświadczenia życiowego musiał zweryfikować koszty utrzymania powodów, wskazane przez świadka. Sąd podzielił stanowisko matki powodów odnośnie wysokości bieżących opłat z tytułu zajmowania lokalu mieszkalnego, albowiem miały one oparcie w przedłożonych rachunkach i fakturach. Sąd natomiast nie podzielił jej stanowiska w zakresie wydatków związanych z koniecznością przeprowadzenia leczenia stomatologicznego u powodów i kosztów z tym związanych. Rzeczono okoliczności nie miały odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Powodowie nie przedłożyli stosownych dokumentów, z których poczynione na ten cel wydatki miałyby wynikać, poza pojedynczymi zaświadczeniami. W związku z powyższym Sąd nie znalazł podstaw do ich uwzględnienia. Ponadto zważyć należy, że świadek jest w konflikcie z pozwanym, między w/w został orzeczony rozwód z winy pozwanego, zasądzone alimenty na rzecz świadka, świadek pozwała byłego męża o zapłatę.

Sąd odmówił częściowo waloru wiarygodności zeznaniom K. B.. Świadek początkowo zeznała, że nie zna sytuacji finansowej pozwanego, pomimo iż wspólnie okresowo zamieszkiwali. Twierdziła, iż nie partycypuje w kosztach utrzymania i eksploatacji samochodu użytkowanego przez pozwanego i z niego nie korzysta. Następnie oświadczyła, iż na termin przesłuchania przyjechała właśnie jego pojazdem. Nadto zeznała, że zarówno ona jak i pozwany, każdy we własnym zakresie pokrywa koszty wyjazdów. Jeżeli natomiast chciała gdzieś pojechać, a pozwanego nie było na to stać wówczas to ona pokrywała te koszty. Szczegółowo przesłuchana na okoliczność wyjazdów, które miały miejsce w latach 2012 – 2014 zeznała, że pozwany pokrywał koszty sam za siebie. Następnie zaś twierdziła, że pozwany ma problemy z płynnością finansową, dlatego nie reguluje na bieżąco alimentów zasądzonych na córkę oraz zmuszony był sprzedać motocykl. Powyższe w części nie koreluje też z zeznaniami pozwanego, który twierdził, że większość wyjazdów jest finansowana przez potencjalnych kontrahentów pozwanego.

Sąd generalnie dał wiarę zeznaniom pozwanego odnośnie jego sytuacji życiowej. Sąd odmówił natomiast wiary zeznaniom pozwanego odnośnie jego możliwości zarobkowych. Sąd zważył, że aktualne wydatki pozwanego przekraczają wskazane przez niego dochody na poziomie 3.500 zł. Prowadzi to do konkluzji, iż w rzeczywistości jego zarobki są większe aniżeli zadeklarował to pozwany. Już sam fakt uwzględnienia jego zobowiązań kredytowych na kwotę 1.290 zł, które według oświadczenia J. K. są na bieżąco regulowane, koszty wynajęcia domu w kwocie około 1.000 zł, rata leasingowa około 2.000 zł oraz świadczenia alimentacyjne znacznie przekraczają kwotę 3.500 zł. Nie wspominając już o kosztach związanych z zakupem środków czystości czy wyżywieniem pozwanego. Pozwany leasinguje samochód dobrej klasy, był też właścicielem motocykla (...). Ze zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji wynika, iż J. K. wiele czasu spędza w podróży. W ocenie Sądu zasady doświadczenia życiowego przeczą przyjęciu, iż osoba której stopa finansowa życia kształtuje się raczej na niskim poziomie może sobie pozwolić na takie wydatki. Nadto w ocenie Sądu depozycje pozwanego pozostawały w opozycji do zeznań jego konkubiny odnośnie źródeł finansowania ich wspólnych wyjazdów zagranicznych. Pozwany zeznał, że jego wyjazdy zagraniczne wspólnie z K. B. były finansowe przez kontrahentów lub jego konkubinę podczas gdy z jej zeznań wynikało, że J. K. opłacał je we własnym zakresie. Rzeczono okoliczności w ocenie Sądu jednoznacznie dowodzą, że pozwany osiąga wyższe dochody niż te wynikające z deklaracji podatkowych i jego zeznań.

Sąd zasadniczo dał wiarę zeznaniom powodów, jednak uznał iż przedstawione przez nich zestawienie wydatków zostały zawyżone. Dotyczy to w szczególności kosztów wyżywienia, które w przypadku powoda zostało przez niego oszacowane na kwotę 1.258,50 zł w rozliczeniu kosztów utrzymania, a powódki na kwotę około 800 zł, podczas gdy ich matka wyliczyła je na kwotę po 500 zł. Powodowie prowadzą wspólne gospodarstwo domowe z matką. W związku z powyższym koszty związane z wyżywieniem Sąd ustalił w oparciu o całość materiału dowodowego, przyjmując iż jest to kwota po 500 zł m-cznie na każdego powoda. Dodatkowo w ocenie Sądu jako zawyżone zostały wskazane wydatki ponoszone przez powodów z tytułu zakupu środków czystości, które powódka oszacowała na kwotę 350 zł miesięcznie, a powód 170 zł. Strona powodowa nie udowodniła wydatków w takiej wysokości, stosownie do art. 6 k. c. Zdaniem Sądu mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego koszty te kształtują się na poziomie po 200 zł miesięcznie. W związku z powyższym mając na uwadze fakt, iż powodowie są w podobnym wieku i mają podobne potrzeby, wydatki z poszczególnych tytułów powinny się mniej więcej równoważyć. Powodowie nie udowodnili też wysokości nakładów na odzież, obuwiu we wskazanych przez siebie kwotach i w tym zakresie Sąd również zweryfikował te wydatki, stosownie do zasad doświadczenia życiowego, z uwagi na wiek powodów, ich środowisko rodzinne.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z akt sprawy XVC 1707/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku. Jest to sprawa między pozwanym a M. (...), gdzie pozwany został pozwany przez swoją byłą żonę o zapłatę. Sprawa nie jest zakończona. Jednocześnie Sąd oddalił wniosek o zobowiązanie pozwanego do złożenia sald wszystkich posiadanych i współposiadanych rachunków bankowych od lipca 2012r., akcji, udziałów, obligacji, papierów wartościowych. Pozwany złożył wyjaśnienia w tym zakresie, nie zostały one zakwestionowane. Sąd oddalił też wniosek o zobowiązanie powodów do złożenia zaświadczeń z rozkładem tygodniowym zajęć i uprawnień do stypendiów. Strona powodowa złożyła zaświadczenia dot. nauki oraz trybu, w jakim odbywa studia i w ocenie Sądu jest to materiał wystarczający do poczynienia ustaleń. Powodowie złożyli też zeznania odnośnie osiągniętych dochodów.

Zważyć należy, iż świadczenia alimentacyjne służą zaspakajaniu bieżących potrzeb osób uprawnionych. Podkreślić należy, że o wysokości świadczeń alimentacyjnych nie decydują wyłącznie potrzeby osób uprawnionych do alimentacji, ale także możliwości zarobkowe osoby do tego zobowiązanej. W ocenie Sądu z materiału dowodowego nie wynika, aby dochody osiąmane przez pozwanego i jego możliwości zarobkowe i majątkowe pozwalały na pokrycie alimentów w żądanej wysokości.

Ostatecznie Sąd doszedł do przekonania, że wydatki związane z utrzymaniem A. K. kształtują się na poziomie ok. 1800 zł, a M. K. na poziomie ok. 1.600 zł.

Zakres obowiązku alimentacyjnego regulują przepisy art. 129, 133 i 135 kro. Przepisy te stanowią, iż obowiązek alimentacyjny to obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeb także środków wychowania i obciąża on krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Obowiązek ten determinuje z jednej strony zakres usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. Zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Usprawiedliwione potrzeby uprawnionych do renty alimentacyjnej Sąd ocenia w świetle takich okoliczności, jak wiek uprawnionego, stan zdrowia i inne okoliczności faktyczne. Natomiast możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego Sąd ocenia obiektywnie, a nie tylko zależnie od rzeczywistych osiągniętych dochodów. Sąd określając zakres obowiązku alimentacyjnego ocenia, jakie dochody zobowiązany mógłby osiągnąć przy dołożeniu należytej staranności, przy pełnym wykorzystaniu swych sił, kwalifikacji i uzdolnień.

Zważyć należy, iż celem obowiązku alimentacyjnego jest zapewnienie osobom, które własnymi siłami i środkami nie mogą zaspokoić swoich potrzeb bytowych, niezbędnej pomocy ze strony najbliższych krewnych. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka mieści się w katalogu obowiązków troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka nałożonych przez ustawodawcę w art. 96. Czas trwania tego obowiązku nie jest ograniczony terminem i nie pozostaje też w zależności od osiągnięcia przez uprawnionego określonego stopnia wykształcenia. Jediną okolicznością, od której zależy bądź trwanie, bądź ustanie obowiązku, jest to, czy dziecko może się utrzymać samodzielnie. Dziecko, które osiągnęło pełnoletność, nie traci uprawnień do alimentów, jeżeli np. chce kontynuować naukę i zamiar ten znajduje usprawiedliwienie w dotychczas osiągniętych wynikach w nauce. Jak wyjaśnił Sąd

Najwyższy w wyroku z dnia 14 listopada 1997 r., III CKN 257/97 (OSNC 1998, nr 4, poz. 70): „Przy orzekaniu o obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dzieci, które osiągnęły pełnoletność, brać należy także pod uwagę, czy wykazują one chęć dalszej nauki oraz czy ich osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie przez nie nauki”.

Art. 133§ 3 k.r.o. wskazuje, że rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Oceniając powyższy stan faktyczny i prawny Sąd doszedł do przekonania, że zasadne są alimenty na rzecz powódki w kwocie po 900 zł m-cznie, a na rzecz powoda po 800 zł m-cznie za określony czas .

W ocenie Sąd alimenty w w/w kwocie mieszczą się zarówno w możliwościach zarobkowych M. K. (2), jak i J. K., gdyż to oboje rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz wspólnych dzieci. Zważyć należy, że rodzice powodów mają podobne wykształcenie i prowadzą działalność gospodarczą tego samego rodzaju. W tej sytuacji należy domniemywać, że ich możliwości zarobkowe są podobne. Oceniając sytuację majątkową stron, Sąd uwzględnił też okoliczność, że pozwany jest zobowiązany do alimentowania byłej żony w kwocie po 900 zł m-cznie. Odnosnie możliwości zarobkowych pozwanego Sąd uznał, iż osiąga on dochody przewyższające średnią krajową, mają one charakter stosunkowo stały, pozwany żyje na stosunkowo wysokim poziomie, porusza się samochodem, którego rata leasingowa jest wysoka, choć w toku postępowania oświadczył, iż zamierza zamienić samochód na tańszy, pozwany często wyjeżdża zagranicę. Wszystkie te okoliczności wskazują, że jest w stanie partycypować w kosztach utrzymania dzieci na wyższym poziomie aniżeli deklarowany w toku postępowania.

W ocenie Sądu zasadnym było zatem obciążenie obojga rodziców obowiązkiem alimentacyjnym w częściach równych. Powodowie mieszkają z matką, z którą prowadzą gospodarstwo domowe, nie mniej jednak są osobami dorosłymi i zdrowymi. Nie można zatem powiedzieć, że M. K. (2) czyni większe starania o ich wychowanie. Są to osoby dorosłe , które kontynuują naukę w szkołach wyższych.

W tym miejscu Sąd pragnie wskazać, iż doszedł do przekonania, że częściowe uznanie powództwa względem M. K. przez pozwanego było sprzeczne z zasadami współzycia społecznego i zmierzałoby do obejścia prawa , a zatem uznał je za niedopuszczalne. Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W niniejszej sprawie pozwany uznał powództwo względem M. K. do kwoty 400 zł, nie ograniczając go żadnym okresem. Zważyć jednak należy, że na mocy wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 kwietnia 2015 roku M. K. (2) zostały przyznane alimenty od J. K. w kwocie 900 zł miesięcznie. W tym stanie rzeczy, mając na uwadze fakt, że pozwany jest już zobowiązany względem innej osoby do świadczeń alimentacyjnych, uznanie roszczenia prowadziłoby do pokrzywdzenia osoby uprawnionej, tym bardziej, że pozwany nie płaci alimentów na rzecz córki w ramach udzielonego zabezpieczenia w całości i jak sam przyznał, nie zamierza też płacić alimentów na byłą żonę. Powód M. K. uczy się , ale jak wynika z całości materiału dowodowego w sprawie trzeci raz rozpoczynał pierwszy rok studiów, w tej sytuacji w ocenie Sądu nie można przyjąć , że pozwany należycie kontynuuje naukę i dokłada starań w celu możliwości samodzielnego utrzymania się. Sąd ograniczył w tej sytuacji obowiązek alimentacyjny wobec powoda M. K. czasowo , tj. do 30.09.2014r., tj zakończenia drugi raz I roku nauki na studiach powoda, przyjmując iż niezaliczenie pierwszego roku studiów przez powoda mogło być usprawiedliwione np. wyborem złego kierunku nauki, ówczesną sytuacją rodzinną strony. Nie mniej jednak powtórzenie się tej sytuacji kolejny raz, prowadzić do wniosku, że powód w sposób nieusprawiedliwiony przedłuża naukę i nie dokłada starań, aby uzyskać samodzielność . W przypadku powoda rozpiętość tematyczna kierunku studiów wskazuje, iż tak naprawdę nie wiedział on, czym chciałby się zajmować w przyszłość. Zdaniem Sądu brakiem zdecydowania co do swojej przyszłości nie można obciążać rodziców, szczególnie w obecnej sytuacji stron.

Taki stan nie uzasadnia dalszego trwania obowiązku po stronie pozwanego. W ocenie Sądu bez znaczenia jest fakt, że oświadczenie o częściowym uznaniu powództwa pozwany złożył wcześniej, aniżeli zapadł wyrok Sądu Apelacyjnego,

a zatem J. K. mógł działać nieświadomie. Zgodnie z treścią art. 316 § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Dysponując na etapie wyrokowania informacją o zasądzeniu alimentów na rzecz M. K. (2), przyjęcie uznania roszczenia za dopuszczalne stałoby w opozycji z treścią art. 213 § 2 k.p.c.

Oдноśnie roszczenia A. K., Sąd zważył, że pozwany był już względem niej zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych na podstawie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia. Strony nie przedłożyły orzeczenia, aby postanowienie to utraciło moc, stosownie do art. 744 lub 754¹ kpc.

Oдноśnie określenia czasookresu, za który powodowi przysługiwały roszczenia alimentacyjne Sąd doszedł do przekonania, że w przypadku M. K. był on uprawniony do alimentów jedynie do czasu zakończenia edukacji na drugim nowo obranym kierunku studiów, jak wskazano powyżej.

Oдноśnie natomiast czasookresu, za który alimenty należą się A. K. Sąd zważył, iż były one uprzednio przedmiotem zabezpieczenia w sprawie o rozwód M. K. (2) i J. K.. Ostatecznie jednak na skutek osiągnięcia przez nią pełnoletności, nie zawarto rozstrzygnięcia w tym przedmiocie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie o rozwód. Istotnym zatem było ustalenie momentu upadku zabezpieczenia, tak aby nie dublować tytułów egzekucyjnych w zakresie alimentów, które uprawniałyby powódkę do prowadzenia egzekucji przeciwko pozwanemu. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie znajdował zastosowanie art. 745¹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej albo jeżeli sąd inaczej nie postanowi zabezpieczenie udzielone według przepisów niniejszego tytułu upada po upływie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie, które podlegało zabezpieczeniu. Wobec faktu, że Sąd Apelacyjny nie podjął w niniejszej sprawie innego rozstrzygnięcia oдноśnie zabezpieczonych w toku postępowania alimentów na rzecz powódki, należało przyjąć, że zabezpieczenie upadło po upływie miesiąca od wydania przez SA orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. W związku z powyższym Sąd w niniejszej sprawie zasądził alimenty na rzecz A. K. od dnia 22 maja 2015 roku.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd zobowiązał pozwanego do łożenia na rzecz M. K. kwoty po 800 zł miesięcznie za okres od dnia 10 sierpnia 2012 r., tj. wniesienia powództwa do dnia 30 września 2014 roku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby przed dniem wniesienia pozwu pozostały wydatki, które nie zostały zaspokojone, a obowiązek ten obciążałby pozwanego. W stosunku do A. K. Sąd obciążył pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym od dnia 22 maja 2015 roku, z uwagi na wyżej wskazane okoliczności, w kwocie 900 zł płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, oddalił natomiast powództwo w pozostałym zakresie, jako nieuzasadnione.

W pkt V wyroku Sąd na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. z urzędu nadał wyrokowi w punkcie I i III rygor natychmiastowej wykonalności.

W zakresie kosztów postępowania Sąd orzekł stosownie do art. 108 i 100 k.p.c. oraz art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, biorąc pod uwagę to, że strona powodowa była z mocy ustawy zwolniona od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, obciążono pozwanego opłatą w kwocie 480 zł. Sąd zważył przy tym, że powodowie w zasadzie wygrali proces w niespełna połowie, co uzasadniało obciążenie pozwanego kosztami opłaty w tym samym zakresie, mając również na uwadze fakt, iż J. K. częściowo uznał powództwa, wobec czego koszty te Sąd zasądził proporcjonalnie między uznaniem a kwotami zasądzonymi. W pozostałym zakresie Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w pkt VI wyroku stosownie §§ 2, 3, 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu i zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 1.200 zł tytułem tych kosztów, biorąc pod uwagę zakres uwzględnionego roszczenia oraz fakt częściowego uznania powództw.

na oryginale właściwy podpis